

23.76x35.08	1	עמוד 18	מעריב - סופהשבוע	16/10/2020	74804368-0
עד - ראש המכון למדיניות ואסטרטגיה בהבנתחומי הרצלי - 84260					

נתניהו ו"כלבי התקיפה" שלו
פועלים לשלילת הלגיטימציה
מרשויות החוק / אבי בניהו

18

אבי בניהו

החובה להקור

מחאת הצוללות, השבוע.
לא רק זכות הציבור לדעת
צילום: בן כהן

גנץ ואשכנזי חייבים להוביל את הדרישה לחקירת פרשת הצוללות ■ הפרקליטות זקוקה לביקורת, אבל לא לסיכול ממוקד ■ ועל ישראל כ"ץ, בנט, כוכבי ויום הולדת בקפסולה

אחר, עלול הרמטכ"ל אביב כוכבי להיזכר בהיסטוריה הישראלית כ"רמטכ"ל הקורונה". אני כותב "עלול", כי כך יכול לראות זאת כוכבי עצמו, ולא בצדק. הוא הגיע לתפקיד בשל ומלא תוכניות, אך נתקל במציאות שלא ניתן היה לצפות אותה: ממשלות מעבר, היעדר תקציב, שרי ביטחון מתחלפים ובעיקר מגיפה שמכה בחברה, בכלכלה ובצה"ל.

הצבא נכנס למאבק בקורונה בהיסוס. לא כמוכיל אלא כקבלן משנה שמבצע משימות. ואולם כוכבי וצמרת צה"ל הבינו שזוהי המשימה העיקרית שיש לבצע, לצד המשימות המודיעיניות והמבצעיות. צה"ל פועל במאבק בנגיף בשתי חזיתות. הפנימית - התמודדות עם ההדבקה בתוך הצבא, הבדיקות, הבידוד ושגרת האימונים; והחיצונית - פיקוד העורף, מערך הבדיקות והקמת בתי חולים צבאיים שישרתו אזרחים.

זה עומד להיות ארוך, אבל זוהי גם שעתו היפה כצבא העם. הרמטכ"ל וצמרת צה"ל צריכים לקחת את האתגר הלא צבאי שנכפה עליהם, ולמנף אותו במישור המנהיגותי והפרקטי.

אני נמנה עם אלה שגורסים שבעוד שהצרות באות לכד, את השמחות חייבים לארגן. לכן אני אוהב לחגוג ימי הולדת ואירועים משפחתיים המוניים יחסית. השבוע חגגתי יום הולדת בקפסולה משפחתית מצומצמת, עם פנינה, הילדים ואלמה נכדתי, שהיא המתנה הטובה ביותר שקיבלתי אי פעם. היה נהדר.

כששאלו מה אני מאחל לעצמי, השבתי שבראות טובה לכל משפחתי, חברי ומכריי, ובעיקר שנשוב במהרה לחיות כאן בשפיות, בכבוד הדדי, באחדות מטר, במדינה דמוקרטית, ערכית ומוסרית. שבת שלום. ❖

ביתו. אפשר להבין אותם. העוזר שליחק נתניהו ללשכתו לפני מספר שנים, לקח את מנהלת הלשכה איילת שקד, ושניהם הגיעו לעמדה שבה הם מביטים לראש הממשלה בלבן של העיניים.

אני בטוח שנתניהו מבין שעשה טעות אסטרטגית כשהשאיר את בנט להתייבש באופוזיציה, ביזה, השפיל אותו וסגר בפניו את שערי הממשלה. התוצאה שהשיג הפוכה. כעת החשש של נתניהו הוא שבנט יחבור לגוש מרכז, ימין וחרדים, או שיקיים ממשלה עם הליכוד בלעדיו. לחשש הזה אין אימות, אבל בלוטות החרדה והפרנויה של נתניהו פעילות יותר מתמיד.

השבוע הפיצו נגדו בליכוד הודעות נאצה בגין הצבעתו נגד הממשלה בהצבעת אי-אמון. הם, ששמו אותו באופוזיציה, מצפים שינהג כאילו הוא בקואליציה, כאילו שלא ברור שתפקיד האופוזיציה הוא להפיל את ראש הממשלה. ובתחום הזה בנט הוא תלמיד מוכשר. וכן, הוא בהחלט רוצה להחליף "ראש ממשלה מכזה".

ברחוב אלנבי בתל אביב אמא קנתה לי את הנעליים הראשונות. "נעלי פיל" קראו לפירמה. אלנבי היה החוץ לארץ שלנו.

השבוע, כשראיתי את בעל חנות הנעליים המיואש סוגר את החנות, משליך החרצה לציבור את המלאי בחינם - דמעותי זה קשה וכואב, וחלק מהמציאות העולמית והישראלית. כל עסק רביעי לא ישרוד את הגל הזה. מה שחסר לי הוא לראות את השרים וחברי הכנסת מסתובבים בין החנויות והעסקים, מחבקים את הסוחרים, דומעים איתם, כואבים את כאבם ומפצים אותם ככל שרק אפשר.

אחרי המשבר הבריאותי יתעצם המשבר הכלכלי ואיתו משבר חברתי עצום. עלינו להיות מוכנים לכך. אנחנו, ואלו שלמעלה.

אם לא יהיו (חלילה) שינויים כמו מלחמה בצפון או אירוע טראומטי

אפי נוה, את תסכולו מהתנהגותו של ניצן ואת הדילמה שבה הוא נתון, ועד שכלבי התקיפה של נתניהו הגיעו למסקנה ברורה: ניצן סחט את מנדלבליט ואילץ אותו להגיש כתבי אישום נגד נתניהו בניגוד לדעתו. לא פחות. והמסקנה המתבקשת שלהם היא כמובן שיש להביא לפיטוריו של היועמ"ש ולביטול כתבי האישום של נתניהו, ש"נתפרו" במסגרת מאזן אימה לכאורה בין ניצן למנדלבליט.

למחרת התייצב יו"ר הקואליציה ח"כ מיקי זוהר וכמו מאפיונר הצהיר: "אם מנדלבליט לא יתפטר - ייצאו עוד הקלטות", משל הוא מחזיק במחסן הקלטות וכעת סוחט את מנדלבליט (משפחת פשע, כבר נאמר?).

נתניהו כמובן מיהר להתנער מדבריו של זוהר וטען שאינם על דעתו, ואתם רשאים בהחלט להאמין לו. אני מניח שעל מכשירי הטלפון של נוה, שעומד כעת לדין, ישנן מעניינות ומרתקות מבחינה עיתונאית (כאמור, על בשרי למדתי), אבל אסור שאלה ישפיעו על ההליך המשפטי של נתניהו. בדיק בית, ביקורת ותיקונים לחדד ומשפט לחדד.

עוד ילמדו בפקולטות לפוליטיקה ולמשל על הדרך המקורית שבה הכניס נתניהו את הטוען לכתר ישראל כ"ץ לשטח ההריגה הפוליטי הקטלני - משרד האוצר. כ"ץ אינו יעד החיסול הפוליטי הראשון של נתניהו, אבל אצלו התהליך מתבצע מהר יחסית, באופן בוטה, ובתקופה שבה המשק כולו מחכה ומצפה לישועה כלכלית.

ועכשיו, עצמו לרגע את העיניים ודמיינו שהמדינה היא העסק הפרטי שלכם. האם הייתם נותנים להנהלה הזאת להמשיך לנהל לכם את העסק?

נסיקתו בסקרים של נפתלי בנט מלחיצה את הליכוד, את נתניהו ובני

את הדברים הבאים אני כותב בעיקר לחברי בני גנץ וגבי אשכנזי. יש הרבה היגיון בכך שאתם תהיו אלה שיובילו את תהליך חקירת רכש הצוללות וכלי השיט. אתם, שהייתם שם, אתם שהייתם לבוחרים ואתם שמכירים היטב את האלופים (במיל') דן הראל, עמוס גלעד ואודי אדם ונוספים, שזועקים: חקירה עכשיו. זו לא צריכה להיות חקירה נגד בנימין נתניהו, זו חקירה שנועדה לוודא שלא חיללו את קודש הקודשים של ישראל - את מערכת הביטחון, ועוד בתהליך רכש של יכולות אסטרטגיות מהמעלה הראשונה.

עדותו בתצהיר לכ"ץ של הראל הביאה אותי למסקנה זו. אני מכיר את הראל, מנכ"ל משרד הביטחון לשעבר, כבר 25 שנה. הוא אדם ערכי, ישר, מסור לביטחון וחף מכל שיקול פוליטי. התיאור שלו על מפת הלחצים, המעקפים והתרגילים אמור להדיר שינה מעיניו של כל ישראלי, במיוחד כשמצטרפים אליו מפקדי חיל הים לשעבר, מנכ"ל משרד הביטחון היוצא אודי אדם ועוד עשרות אלופים. החשש של כולם אחד: האם התהליך האסטרטגי הזה היה מקצועי או שמא הושפע משיקולים לא ענייניים.

ישנן שלוש אפשרויות לבחינת הנושא: ועדת חקירה ממלכתית, ועדת חקירה פרלמנטרית או ועדת בדיקה פנימית של מערכת הביטחון. את סוגיית המניות שרכש נתניהו יבדקו ודאי מבקר המדינה, רשות שוק ההון או אולי ועדת חקירה פרלמנטרית.

זו לא רק זכות הציבור לדעת - זו בעיקר חובתו.

אני נמנה עם אלה שסבורים שגם פרקליטות המדינה זקוקה לביקורת וללא מעט תיקונים. הגוף החשוב הזה לא חף משגיאות, מקונספציות, מאינטריגות ומתחושת כוח, כמו כל גוף מרכזי במדינה. אבל במהלך השנתיים האחרונות עוברים היועץ המשפטי לממשלה וצמרת הפרקליטות סיכול ממוקד מצד ראש הממשלה בנימין נתניהו ו"כלבי התקיפה" שלו, כשהיעד ברור: לשלול את הלגיטימציה מהיועץ המשפטי לממשלה, מהפרקליטות ומההחלטה להעמיד לדין את נתניהו בשלושה כתבי אישום.

דוגמה בוטה לכך באה השבוע, לאחר החשיפה של גיא פלג ועמית סגל בחדשות 12, שבמסגרתה הובאו התבטאויות בשפה לא דיפלומטית של אביחי מנדלבליט מלפני שלוש שנים, נגד פרקליט המדינה שי ניצן, שגרו את סגירת התיק שלו בפרשת הרפז, גם לאחר שהמישה שופטי בג"ץ קבעו שיש לנהוג כך.

כמי שבעצמו הוקלט שלא בידעתי בשיתות רבות במסגרת תפקידי כדובר צה"ל במשך ארבע שנים - חשתי על בשרי את שחש כעת מנדלבליט כשהדברים שאמר בשיתות טלפון בשעת לחץ ומשבר מתפרסמים כעבור שנים בפומבי. זה לא נעים, אבל אפשר לחיות עם זה.

האם ישנו עיתונאי שלא פולט לפעמים קללה עסיסית על העורך שלו או מרכל עליו עם קולגה? רופא בבית חולים, עורכי דין במשרד? היועמ"ש הוא בשר ודם. הוא כועס, נעלב, רגיש לשמו הטוב, כמוני וכמוכם. אבל הסיפור הוא המעבר המהיר מפרסום ההקלטה שבה מתאר מנדלבליט מאונו חברו דאז, יו"ר לשכת עורכי הדין